

Xử Cù Huy Hà Vũ làm ÁM HIỆU ư ?



Sử sách thường chép những chuyện rằng khi hai nước đánh nhau, mỗi bên đều tìm cách cài người vào dinh lũy đối phương làm nội công. Khi giáp trận, nếu thấy “nội công” phát ÁM HIỆU thì biết đấy là thời cơ, tấn công vào sẽ thắng.

Hiện nay kẻ thù phía Bắc muốn tấn công xứ Nam Việt này cũng phải chờ thời cơ. Tinh thần yêu nước của người Việt đã được đánh thức, bất cứ người Việt nào cũng phải bộc lộ tinh thần cảnh giác với Bắc triều mới có thể được chấp nhận là người có nhân cách. Vì thế nhà nước cũng phải có những tuyên bố chống bành trướng mạnh mẽ hơn trước, thậm chí những kẻ rắp tâm nội phản nhiều khi cũng phải giả đồ chống Tàu. Trong thế trận thật giả lẫn lộn ấy, người ta thường phải dùng đến ÁM HIỆU.

Những người Việt nam yêu nước hiện nay không thể không cảnh giác với những ám hiệu, thẻ đỏ tim đen. Việc bắt bớ tù đầy những người yêu nước, có tinh thần chống kẻ bành trướng phương Bắc đương nhiên có giá trị ÁM HIỆU để Bắc phương biết rằng : Các “đồng chí” vĩ đại cứ yên tâm, mặc cho chúng tôi cứ công khai phản đối bằng miệng, mặc cho trong nước quần chúng cứ lên tiếng chống Tàu, nhưng những thằng đầu têu là chúng tôi đều diệt hết, không tha thằng nào! Đất nước này sẽ cam đoan là tám thảm nhung sẵn sàng đón bước chân Thiên triều nam tiến!

Tất cả những người bị bắt về tội “tuyên truyền chống nhà nước Việt nam” thực chất ít nhiều đều liên quan đến việc chống bành trướng Trung Hoa. Bỏ tù họ đều là cách bày tỏ thiện ý với Tàu. Trong số những tù nhân “chống Tàu” ấy có hai người tiêu biểu nhất là blogger Điều Cày và TS Cù Huy Hà Vũ.

Việc kiên quyết không thả Điều Cày khi mãn hạn tù là một ÁM HIỆU rõ. Nay lại đến vụ xử Cù Huy Hà Vũ, là gì nếu không là một ÁM HIỆU hàng Tàu?

Cầu xin uy linh những anh hùng dân tộc, từ bà Triệu bà Trưng, đến Nguyễn Trãi, Lê Lợi, Hưng đạo Vương, Nguyễn Huệ, Phan Hội Châu, Phan Chu Trinh...hãy hiện hình thành cơn bão táp mưa sa, hỗ trợ cho chúng con dập tắt mọi ÁM HIỆU vong quốc dù nó được nhen nhúm từ bất cứ đâu, giúp hồi tỉnh từ trong thăm sâu những con dân nước Việt trót sa vòng giáo lý vô minh, thẻ đỏ tim đen, hãy biết quay về bên tiên tổ!

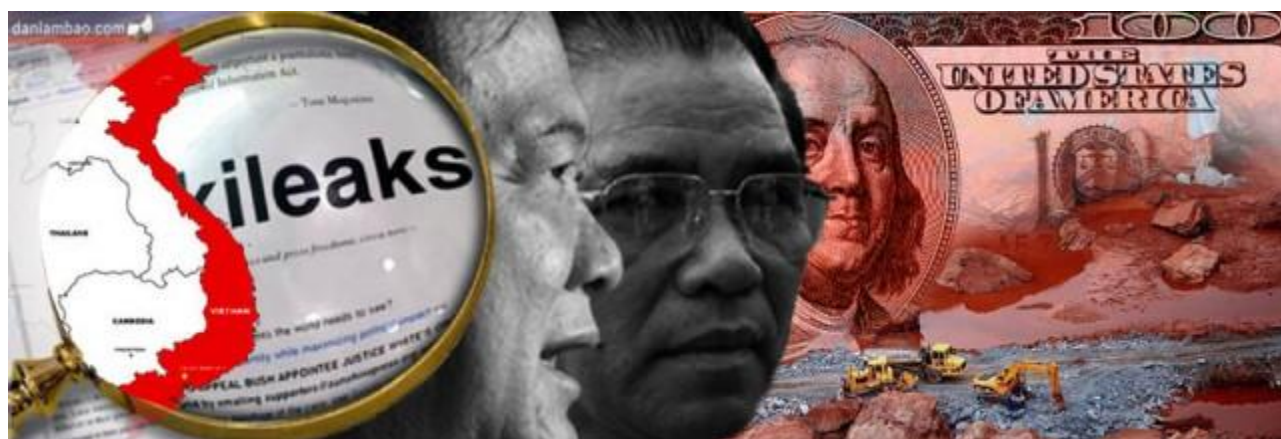
Lương Dân

WikiLeaks: Nguyễn Tấn Dũng được trả 150 triệu đô la, Nông Đức Mạnh được 300 triệu đô la về khai thác bô-xít nhôm ở Tây Nguyên



Những chuyển ngân cho gia đình Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng chỉ bắt đầu vào cuối năm 2006 và đến tháng 6 năm 2009 thì tổng số cũng đã lên khoảng gần 150 triệu đô la. Kể từ cuối năm 2001 đã có những giao dịch chuyển ngân hàng chục triệu đô la từ Trung Quốc sang các tài khoản của gia đình Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh ở Thụy Sĩ và ở Cayman Islands.

WikiLeaks: Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng được trả 150 triệu đô la, (nguyên) Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh được 300 triệu đô la về khai thác bô-xít nhôm ở Tây Nguyên



Dân Làm Báo – Những chuyển ngân cho gia đình Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng chỉ bắt đầu vào cuối năm 2006 và đến tháng 6 năm 2009 thì tổng số cũng đã lên khoảng gần 150 triệu đô la. Kể từ cuối năm 2001 đã có những giao dịch chuyển ngân hàng chục triệu đô la từ Trung Quốc sang các tài khoản của gia đình Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh ở Thụy Sĩ và ở Cayman Islands. Vào thời điểm của điện văn này là tháng 6 năm 2009 thì tổng số đã chuyển ngân lên tới gần 300 triệu đô la...

Theo tin từ một thân hữu báo chí ở Norway (Na Uy), một điện văn trong số 250,000 mà WikiLeaks lấy được từ Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ và đã giao cho tờ báo buổi chiều lớn nhất Na Uy là tờ Aftenposten thì có một điện văn liên quan về Việt Nam nói đến dự án khai thác bô-xít nhôm ở Tây Nguyên.

Nội dung điện văn chính yếu là yêu cầu Bộ Tài Chính Hoa Kỳ giúp điều tra và xác minh một số giao dịch ngân hàng quốc tế. Cụ thể, theo điện văn này thì một nguồn tin trong giới ngân

hàng Việt Nam cho biết kể từ cuối năm 2001 đã có những giao dịch chuyển ngân hàng chục triệu đô la từ Trung Quốc sang các tài khoản của gia đình Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh ở Thụy Sĩ và ở Cayman Islands. Vào thời điểm của điện văn này là tháng 6 năm 2009 thì tổng số đã chuyển ngân lên tới gần 300 triệu đô la.

Cũng trong điện văn này, nguồn tin từ ngân hàng Việt Nam cho biết những chuyển ngân cho gia đình Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng chỉ bắt đầu vào cuối năm 2006 và đến tháng 6 năm 2009 thì tổng số cũng đã lên khoảng gần 150 triệu đô la. Các chuyển ngân trong phần của Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng thì không đề cập đến ngân hàng nước nào.

Khi Dân Làm Báo hỏi thân hữu ở Na Uy là có được tận mắt đọc điện văn này không thì thân hữu đó cho biết là tất cả 250,000 điện văn từ WikiLeaks được lưu trữ trong một căn hầm dưới đất trong một tòa nhà bình thường của báo Aftenposten và có một ủy ban đại diện báo chí, và cả chính phủ Na Uy, để tham khảo các điện văn trước khi công bố nhằm tránh nguy hiểm cho các nguồn tin cũng như tránh những nhạy cảm về chính trị, ngoại giao. Những thành viên của ủy ban này không được mang theo giấy bút, hay phương tiện sao chép gì vào phòng làm việc và chỉ có thể đọc và ghi nhớ mà thôi.

Thân hữu ở Na Uy cũng cho biết là nguồn tin từ ngân hàng Việt Nam không được tiết lộ trong điện văn mà chỉ nói là một quan chức cao cấp, có khả năng biết được thông tin loại này và đã được kiểm chứng là khả tín trong quá khứ.

Cũng theo thân hữu của Dân Làm Báo thì Đại sứ của Việt Nam tại Liên Hiệp Châu Âu tại Bỉ là bà Phan Thúy Thanh đã nhiều lần trực tiếp giao thiệp với Bộ Ngoại Giao Na Uy. Thân hữu của Dân Làm Báo đang tìm hiểu nội dung của các buổi làm việc ngoại giao này và có tin gì thêm sẽ thông tin sau.

DLB có hỏi là khi nào thì báo Aftenposten sẽ đăng tải những điện văn này thì thân hữu cho biết là thường chỉ khoảng 10 điện văn được đăng tải một lần và phải có sự đồng ý của tất cả các thành viên của ủy ban thẩm định nội dung điện văn. Cho đến hôm nay 22/3/2011 thì vẫn chưa có quyết định nào về đăng tải.

Bấm Vào Xem Bản Nhạc Rất Hay

Cộng Sản [Chúng đi buôn.](#)



Cộng Sản Chúng đi buôn

Chúng đi buôn buôn tước buôn quyền
Chúng đi buôn cho nước đảo điên
Chúng đi buôn buôn núi buôn non
Buôn tui hờn buôn cả giang sơn

...1-Chúng đi buôn buôn sắc buôn sâu
Chúng đi buôn nước mắt lòng đau
Chúng đi buôn thân xác xanh xao
Buôn đời mình buôn cả thâm sâu

Chúng đi buôn buôn bến buôn bờ
Chúng đi buôn ánh mắt trẻ thơ
Chúng đi buôn tiếng khóc đơn sơ
Cho đời càng gian khổ cam go

2-Chúng ăn vuông ăn méo ăn tròn
Chúng ăn to ăn bé cón con
Chúng ăn trên ăn dưới ăn ngang
Cho mặc người ai thờ ai than

Chúng đi buôn giấy phép văn bằng
Chúng đi buôn công lý (với) lòng nhân
Chúng đi buôn buôn nghĩa buôn danh
Buôn sự thật buôn cả lương tâm

3-Chúng ăn chơi xương máu đồng loại
Chúng chơi vui trên kiếp nghèo đói
Chúng chơi sang chơi xấu chơi oai
Chơi như đời không còn ngày mai

Chúng đi buôn chia chác sang giàu
Chúng đi buôn lừa dối gạt nhau
Chúng đi buôn cho mất thêm sâu
Lỗi khổ này sẽ còn bao lâu

Rồi một mai em lên non cao

Trông về xa núi rác ngập sâu
Nhưng thành phố chen chúc bụi nâu
Nơi kiếp người tranh thủ miếng đau

Và lòng em sẽ trong xôn xao
Tìm thật chân võ lên ghen ngào
Kẻ cùng khốn trong kiếp khổ lao
Cũng chính là những người đồng bào ...

Không có cái gọi là "tù nhân lương tâm" ở Việt Nam.
Chỉ có hai bao cao su đã qua sử dụng.



Nguyễn Phú Trọng



Lê Hồng Anh



Lê Thanh Hải



Nguyễn Xuân Phúc

Phạm Quang Nghị

Tòng Thị Phóng



Nguyễn Tấn Dũng



Nguyễn Sinh Hùng



Ngô Văn Dụ



Trần Đại Quang



Trương Tấn Sang



Phùng Quang Thanh



Đinh Thế Huynh



**Chân dung Bộ Chính Trị &
Đảng Bao Cao Su VN
Bấm Vào Xem Đảng Lưu Mạnh Con Đồ**



Tô Huy Rứa

http://www.youtube.com/v/B2D0hhgHlu0&hl=en_US&fs=1&color1=F9FF45&color2=F9FF45&border=1

**Nguyễn Anh Tuấn sẽ bị Nguyễn Tấn Dũng bỏ tù vì 4 cái bao
cao su đã qua sử dụng**



CA DAO THÀNH HỒ

*Phong lan, phong chức, phong bì
 Trong ba thứ ấy, thứ gì quý hơn?
 Phong lan ngấm mãi cũng buồn
 Phong chức thì phải cúi luồn vào ra
 Chỉ còn cái phong thứ ba
 Mở ra thơm nức, cả nhà cùng vui.*

*Một năm hai thước vải thô
 Nếu đem may áo cụ Hồ lộ ra
 May quần thì hở lá đa
 Chị em thiếu vải hóa ra lố lồ
 Vội đem cắt ảnh bác Hồ
 Sợ rằng bác thấy tô hô bác thèm*

*Thanh “cha”, thanh mẹ, thanh gì?
 Hễ có phong bì thì nó “thanh kiu” (thank you)*

*Đảng ta là đảng thần tiên
 Đa lô (đô-la) thì được, đa nguyên thì đừng.*

*Ngày đi, đảng gọi “Việt gian”
Ngày về thì đảng chuyển sang “Việt kiều”
Chưa đi: phản động trăm chiều
Đi rồi: thành khúc ruột yêu ngàn trùng.*

*Trăm năm bia đá cũng mòn
Bia chai cũng vỡ, chỉ còn bia ôm.*

*Thầy giáo, lương lãnh ba đồng
Làm sao sống nổi mà không đi thò
Nhiều thầy phải đập xích lô
Làm sao xây dựng tiền đồ học sinh?*

*Cô giáo phải bán bia ôm
Ôm phải học trò, ăn nói sao đây?*

*Tìm em như thể tìm chim
Chim bay biển Bắc, anh tìm biển Đông
Tìm chi cho phải mất công
Đài Loan, Hàn Quốc em đông mất rồi.
Bác Hồ đại trí, đại hiền
Chơi Minh Khai chán, gá liền Hồng Phong
Minh Khai phận gái chữ tòng
Bác Hồ sái nhất, Hồng Phong sái nhì.
Hoan hô độc lập tự do
Để cho tớ nhá bo bo sái hàm*

*Một thằng lên vũ trụ
Mười thằng đi Mút Cu (Moscow)
Trăm thằng chén lu bù
Triệu thằng đói rét để khu ra ngoài*

*Nhân dân thiếu gạo thiếu mì
Mày vào vũ trụ làm gì hồ Tuân???
Ai lên vũ trụ thì lên
Còn tôi ở lại ghi tên mua mì*

*Ở với Hồ Chí Minh
Cây đình phải đăng ký
Trái bí cũng sắp hàng
Khoai lang cần tem phiếu
Thuốc điều phải mua bông*

*Lấy chồng nên cai đẽ
Bán lẻ chạy công an
Lang thang đi cái tạo
Hết gạo ăn bo bo
Học trò không có tập
Độc Lập với Tự Do
Nằm co mà Hạnh Phúc!*

Ngày xưa chống Mỹ chống Tây
Ngày nay chống gậy ăn mày áo cơm

*Còn trời còn nước còn non
Còn thằng cộng sản là còn nát tan*

Mấy đời bánh đúc có xương
Mấy đời cộng sản nó thương dân mình?
Sưu tầm

Những đứa cháu ngoan của Hồ tặc

Lê Minh Khôi 2011/04/04

Hãy thông thả đọc mới thấu hiểu hết tư tưởng hcm dĩ đại

Họ đã nói và viết những gì?



Nguyễn Hộ người có 55 tuổi đảng, Chủ Tịch Đoàn Chủ Tịch Mặt Trận Tổ Quốc Trung Ương, thủ lĩnh của Nhóm Truyền Thống Kháng Chiến, viết trong tập hồi ký Quan Điểm Và Cuộc Sống: *"Ngày 21/3/1990 tôi rời khỏi Saigon cũng là ngày tôi rời khỏi Đảng CSVN. Tôi làm cách mạng đã 56 năm, gia đình tôi có 2 liệt sĩ, Nguyễn Văn Đào, anh ruột, Đại Tá QĐNDVN, hy sinh ngày 9/1/1966 tại Củ Chi, và vợ tôi Trần Thị Thiệt bị bắt và chết tại Tổng Nha Cảnh Sát Sài Gòn vào tết Mậu Thân 1968 nhưng phải thú nhận rằng tôi đã chọn sai lý tưởng: Cộng Sản Chủ Nghĩa. Bởi vì suốt hơn 60 năm trên con đường cách mạng ấy nhân dân Việt Nam đã chịu hy sinh quá lớn lao nhưng cuối cùng chẳng được gì, đất nước vẫn nghèo nàn lạc hậu, nhân dân không có ấm no hạnh phúc, không có dân chủ tự do. Đó là điều sỉ nhục (nguồn: Wikipedia)".*



Nguyễn Minh Cẩn, nguyên Phó Chủ Tịch Ủy Ban Nhân Dân Thành Phố Hà Nội, nguyên Đại Sứ Cộng Sản Hà Nội tại Liên Xô, ghi lại tính tàn độc và lưu manh của Đảng Cộng Sản trong cuộc Cải Cách Ruộng Đất 1953-1956: *"Giết oan hàng trăm ngàn người, đẩy ả hàng triệu người, làm cho đạo lý suy đồi luân thường đảo ngược. Tại cuộc mít tinh tối 29/10/1956, ông Võ Nguyên Giáp chỉ cho biết con số 12 nghìn cán bộ và đảng viên đã được trả tự do mà thôi!*

Con số đó đúng hay không, ai mà biết được! Tóm lại, những con số về người bị thiệt mạng trong CCRĐ vẫn chưa xác định được. Dù thế nào chăng nữa, với những con số ước tính đã cho thấy đây là một tội ác tày trời. Tội ác này chính là tội ác chống nhân loại" (Nguyễn Minh Cẩn, Xin Đừng Quên Bài Học Cải Cách Ruộng Đất Nửa Thế Kỷ Trước)



Trung Tướng Trần Độ, Cựu Phó Chủ Tịch Quốc Hội, viết: *"Cuộc cách mạng ở Việt Nam đã đập tan và xoá bỏ được một chính quyền thực dân phong kiến, một xã hội nô lệ, mất nước, đói nghèo, nhục nhã. Nhưng lại xây dựng nên một xã hội nhiều bất công, nhiều tệ nạn, một chính quyền phản dân chủ, chuyên chế, một chế độ độc đảng và toàn trị, nhiều thói xấu giống như và tệ hơn là trong chế độ cũ..."*

Và trong một lần nói chuyện, khi được hỏi về chế độ lao tù, ông nói *"Nếu nhà tù Pháp thời xưa mà giống nhà tù cộng sản bây giờ thì chúng tôi chết lâu rồi, làm gì còn có người vượt ngục"*.

Cuối cùng, để biện minh cho những đóng góp của mình vào chế độ, ông Trần Độ làm bốn câu thơ:

*Những mơ xoá ác ở trên đời,
Ta phó thân ta với đất trời
Ác xoá đi, thay bằng cực thiện
Tháng ngày biến hoá, ác luân hồi.*
(Nguồn: Trần Độ- Nhật Ký Rừng Rắn)



Hoàng Minh Chính gia nhập đảng từ năm 1939, Phó Viện Trưởng Trường Nguyễn Ái Quốc kiêm Viện Trưởng Viện Triết học Mác-Lênin trong một bài phát biểu đã than thở rằng: *"Người dân dưới chế độ cộng sản đã bị áp bức tệ hại hơn cả thời còn mỗ ma thực dân đế quốc. Ngay cả thời kỳ nô lệ, người dân ai muốn ra báo cũng chỉ cần nộp một giấy xin phép và bản lưu chiếu. Điển hình là cụ Huỳnh Thúc Kháng bị thực dân Pháp xử 13 năm tù về tội chống Pháp và bị đày ra Côn Đảo từ năm 1908 đến năm 1921 mới được trả tự do. Khi mãn hạn tù cụ được thả về Huế, tại đây, cụ đắc cử dân biểu năm 1926, rồi được cử làm Viện trưởng Viện Dân Biểu Trung Kỳ và đứng ra xuất bản tờ báo Tiếng Dân. Một người bị tù vì tội chống thực dân còn được thực dân cho ra báo trong khi đó một người từng nắm giữ chức Phó Chủ Tịch Quốc Hội của chế độ mà xin phép ra một tờ báo cũng không được".* (nguồn: Wikipedia)

Cũng nên biết rằng năm 1946 cụ Huỳnh Thúc Kháng đã giữ chức Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ trong Nội Các Chính Phủ Liên Hiệp và giữ chức Quyền Chủ Tịch Nước trong khi Hồ Chí Minh đi Pháp tham dự Hội Nghị Fontainebleau. Như vậy không thể gán ghép cụ Huỳnh là Việt Gian hay nói cụ Huỳnh vì thỏa hiệp với Pháp nên đã được Pháp cho ra báo.



Trần Lâm sinh năm 1925 vào đảng năm 1947, Vụ phó Ủy Ban Kế Hoạch Nhà nước, thẩm phán Tòa Án Nhân Dân Tối Cao, đã viết trong bài "Những dòng suy nghĩ từ Đại hội đến Quốc hội" số tháng 9/2007: *"Đảng thì luôn nói Quốc hội là của dân, do dân, vì dân. Người hiểu biết trong dân thì coi Quốc hội là bù nhìn. Đảng*

và Nhà nước tổ chức bầu cử, biết đây là kiểu dân dụng, nhưng cứ làm".



Trần Quốc Thuận, Phó chủ nhiệm văn phòng Quốc Hội CSVN, trả lời phỏng vấn của báo Thanh Niên: *"Cơ chế hiện nay tạo kẽ hở cho tham nhũng vơ vét tiền của của nhà nước... Nhưng cái mà chúng ta mất lớn nhất lại không phải là tiền, dù số tiền bị mất lên đến hằng trăm tỷ, mà cái lớn nhất bị mất là đạo đức. Chúng ta hiện sống trong một xã hội mà chúng ta phải nói dối với nhau để sống. Nói dối hằng ngày trở thành thói quen, rồi thói quen đó lặp lại nhiều lần thành đạo đức mà cái đạo đức đó rất mất đạo đức".*



Nguyễn Khải, nhà văn, Đại Tá, Đại Biểu Quốc Hội, Phó Tổng Thư Ký Hội Nhà Văn CS, đã viết trong **"Đi Tìm Cái Tôi Đã Mất"**: *"Ngôn từ là mặt yếu nhất trong các lãnh vực thượng tầng cấu trúc tại các nước xã hội chủ nghĩa vì lãnh đạo các nước đó dùng ngôn từ để che đậy... Người cộng sản nói dối lem lém, nói dối lì lợm, nói dối không hề biết xấu hổ và không hề run sợ. Người dân vì muốn sống còn cũng đành phải dối trá theo".*



Nguyễn Văn Trấn, con hùm xám Chợ Đệm Mỹ Tho, Phụ Tá Bí Thư Đảng Ủy Nam Bộ (1944), Chỉ Huy Trưởng Kiên Bí Thư Quân Ủy Quân Khu 9 (1947), Chủ Nhiệm Văn Phòng Phó Thủ Tướng, Chủ Nhiệm Ủy Ban Kế Hoạch Thống Nhất Toàn Quốc (1962-1974). thì nói huých tẹt theo lối nói Miền Nam: *"Tội ác của chế độ này, từ 40 năm nay, thật nói không hết"*. (Viết Cho Mẹ và Quốc Hội trang 345, nhà xuất bản Văn Nghệ, 1995)



Nguyễn Văn An, cựu ủy viên Bộ Chính Trị Cộng Sản Việt Nam, trưởng Ban Tổ Chức Trung Ương Đảng và là chủ tịch Quốc Hội từ 2001 đến 2006, có lúc đã hy vọng lên làm Tổng Bí Thư, trong một bài phỏng vấn mới xuất hiện trên mạng lưới Tuần Việt Nam xuất bản trong nước đã nói *"Đảng đã mắc phải lỗi hệ thống và đã sai lầm ngay từ nền tảng"*. Ông giải thích: *"Lỗi hệ thống là lỗi từ gốc đến ngọn, từ lý thuyết đến mô hình"*.

Và còn rất nhiều, rất nhiều nữa những trần trở phản tỉnh của: **Lê Hồng Hà** Cục Trưởng Cục An Ninh Bộ Công An, **Lê Liêm** Cục Nội Chính, **Nguyễn Trung Thành** Cục Trưởng Cục Bảo Vệ Đảng, **Nguyễn Văn Hiếu** Ủy Viên Thường Trực Mặt Trận Tổ Quốc, Thiếu Tướng **Nguyễn Trọng Vĩnh** nguyên Đại Sứ Hà Nội tại Trung Cộng, Đại Tá **Bùi Tín** Phó Tổng Biên Tập tờ Nhân Dân, Đại Tá **Phạm Quế Dương** Viện Quân Sử Hà Nội, Trung Tá **Trần Anh Kim** người anh hùng chống cuộc xâm lăng từ phương Bắc năm 1979, Sứ Thần **Dương Danh Dy**, đại diện Hà Nội tại Trung Quốc, và các ông **Hà Sĩ Phu**, **Bùi Minh Quốc**, **Trần Vàng Sao** cùng những tuổi trẻ được sinh ra và trưởng thành trong chế độ như Luật Sư **Lê Thị Công Nhân**, **Lê Công Định**, **Nguyễn Văn Đài**, **Nguyễn Vũ Bình**, **Nguyễn Tiến Trung**, **Phạm Thanh Nghiên**, **Phạm Hồng Sơn**, **Trần Huỳnh Duy Thức**, **Trần Khải Thanh Thủy**, **Cù Huy Hà Vũ**, **Điếu Cày**, **Mẹ Nấm**, **Người Buôn Gió**... Nhiều lắm, nhiều lắm, biết kể sao cho hết.

Đứng trước sự phẫn nộ của người dân và một số người ý thức trong đảng, Tổng Bí Thư Nguyễn Văn Linh trong một lần nói chuyện tại Hội Các Nhà Văn đành phải hô hào cời trối cho văn nghệ (có nghĩa là Đảng coi giới văn nghệ sĩ như loài cầm thú) và cựu Thủ Tướng Võ Văn Kiệt thì hô hào: *"Đổi mới hay là chết"*. Mà đổi mới là gì? Là cóp nhặt và làm theo

những gì Miền Nam đã làm từ mấy chục năm về trước. Cũng chính nhờ biết “đổi mới” nên người dân Việt Nam mới có gạo ăn, thay vì cho mãi đến những năm 1989-1990, suốt mấy chục năm trong thời bao cấp, ngoại trừ đảng viên cán bộ và công an là được ăn cơm, còn tuyệt đại đa số nhân dân phải ăn bọ bọ là loại đồ ăn dành cho bò cho ngựa và mỗi chén cơm có tới hai phần là ngô khoai sắn độn.

Thế là sau cuộc cách mạng long trời lở đất với hơn ba chục năm khói lửa, máu chảy thành sông, xương cao hơn núi, Cộng Sản Hà Nội lại phải đi theo những gì trước đây họ từng hô hào phá bỏ tiêu diệt. Từ ba dòng thác cách mạng chuyên chính vô sản, hy sinh hơn bốn triệu mạng người, đi lòng dòng gần nửa thế kỷ, Cộng Sản Hà Nội lại phải rập khuôn theo mô hình của Miền Nam. Theo bản công bố của Bộ Lao Động Thương Binh Xã Hội phổ biến ngày 14-12-1998 trên đài Hà Nội thì phía Cộng Sản Bắc Việt đã chết trên 3 triệu người. Quảng Nam, Quảng Bình bị thiệt hại nặng nhất, trung bình mỗi gia đình một người. Miền Nam có 300,000 quân nhân tử trận.

Theo ông Nguyễn Hộ trong Quan Điểm và Cuộc Sống thì cả hai miền Nam Bắc đã chết trên **11 triệu người**. Cái giá phải trả quá đắt!